

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Continens Armamentarium Seu Panoplima Spiritualem - Id est, Varia arma
& media ad omnis generis tentationes fortiter sustinendas, & feliciter
superandas, Ad Omnium Quidem Animarum

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1688

Tent. I. Circa favorem Principis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48377)

§. I.

Tentatio I. Circa favorem Principis
amissum.

XCIX. **T**heodosius primarius Aulicus, cum tempore sat longo summum erga se Principis favorem & benevolentiam fuisset expertus, subito malevolorum subdolas susurrations non leve ejulatum Principis odium incurrit, ideoque tanto vehementius de amissione tanti favoris tristatur, quanto jucundius prius illius fruitione lætabatur. Queritur, quomodo hæc illi tristitia & tentatio eximenda sit?

Responsio.

C. Inprimis illi ostendat, quàm vanus sit ejulandi favor, ut qui si multum prodesse possit, ad bona temporalia obtinenda, vel augenda conducatur; quæ tamen ipsa in plurima mala, ipsumque felicitatis amittendæ periculum præcipitant. Unde merito Aulicus quidam, ad extrema deductus, cum à Principe ipsam visitante hanc unicam gratiam petiisset, ut vel per mediam horam à suis doloribus & angustiis ipsum liberaret, Princeps verò id in sua potestate non esse assereret, exclamasse dicitur: O me miserum & infelicem, qui toto propè vitæ tempore tali Domino servierim, qui nec per mediam horam à doloribus me liberare potest; & non potius illi Domino placere, & servitium studuerim, qui me æternum aut miserimum, aut felicissimum efficere potest! O quàm bene monuit Servator: *Nolite timere eos, (aut illis placere velis) qui occidunt corpus (aut temporalia bona conferunt) animã autem non possunt occidere. sed potius timere eos*

us corpus & animam perdere potest in gehennam.
Matth. 10.

CI. Secundò illi ostendat, quàm inconstans sit favor Principum, ita ut non immeritò quidam ipsum hederæ Jonæ comparare soleant, quæ subitò exorta ascendit super caput Jonæ, ut esset umbra ejus, & protegeret eum, unde & lætatus est Jonas super hederam lætitiâ magnâ; sed paravit DEUS vermem ascensu diluculi in crastinum, & percussit hederam, & exaruit. Applicet ergo & sibi Theodosius illa à Deo ad Jonam dicta verba: *Putasne, bene tu irasceris super hederam?* ideòque favorem instabilem, qui sub una nocte crescit, & perit, libenter contemnens, illum ambiat, & læctetur, quo nemo, nisi volentem privare potest.

CII. Tertio illi ostendat, quàm periculosus etiam sit iste favor; uti bene duo illi Aulici Theodosii Cæsaris agnoverunt, qui, cum eundem in monasterium comitati, in horto deambulassent, & in Eremitorium ingressi, vitam S. Antonii ex libro ibi jacente legere cepissent, subitò immutati vanitatem vitæ aulicæ agnoverunt, & unus eorum ad socium dixit: *Amice, dic mihi, quid querimus? cujus rei gratiâ militamus? Majorne esse potest spes nostra in Palatio, quàm in Amici Imperatoris simus? & ibi quid non fragile, & lenimque periculis? & per quot pericula pervenitur ad grandius periculum? Quamodum, & quando istud erit? Amicus autem DEI, si voluero, ecce nunc fio.* Quidni ergo dicat nunc Theodosius cum Davide Pl. 38. *Et nunc, qua est expectatio mea? nonne Dominus?*

CIII. Quarto illi ostendat, quàm noxius etiam sit favor Principum, utpote per quem aurea libertas

ipſi eripitur, & ad alterius nutum vivere cogitur, unde meritò Diogenes dicebat, Ariſtippum Philoſophum teneri aureis compedibus conſtrictum, ne poſſet exire: quòd ſplendidiore Principum vitâ captus Philoſophicam vitam mentiretur. Quàm ſtultum aureus eſt, compedes ſuas, quamquam aureas amare, & rectè Seneca. Nec malè Poëta quidam de Aulico ſcribit:

Compedibus ſtrictè, & manicis adſtringitur
excors,
Plus quàm ſervili conditione miſer.

§. II.

Tentatio II. Circa dimiſſionem ab aula.

CIV. **A**lphonſus Aulicus, poſtquam diu fideliter & ſedulam operam Principi ſuo præſtitiffet, tandem Inimicorum ſuorum malignis apud eundem Principem machinationibus ſubverſus, ab aula non ſine exigua famæ ſuæ diminutione, totiusque ſuæ Familiæ & cognationis dedecore, dolore, & damno dimittitur. Quæ omnia non ſine intimo doloris ſenſu, ſuo Patri ſpiritali aperit. Quæritur, quomodo contra hanc graviffimam tentationem manendiſ ſit?

Reſponſio.

CV. Inprimis illi oſtendat, quàm grande beneficium illi DEUS contulerit, dum è tot, tantisque periculis ipſum eripuit, quæ aulam undique circumſeptam tenens, ita ut meritò aliqui Aulicis illa Jer. ſua verba applicent: *Fugite de medio Babylonis, ut ſalvet unusquisque animam ſuam.* Ubi per medium intel-